

Tárgy: ügyvédi tevékenységen kívüli magatartással megvalósított fegyelmi vétség

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2024. F. 140/13.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban **2025. május 19. napján** tárgyalás tartása nélkül meghozta az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t :

A fegyelmi tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért őt

250.000 Ft, azaz Kettőszázötvenezer forint pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtja, melynek végrehajtását 3 évre felfüggeszti.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy 30.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Kamara bankszámlájára.

I n d o k o l á s :

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

Az eljárás alá vont ügyvéd ellen a nyomozó hatóság 2024. január 30-án tett bejelentést, melyben bejelentette, hogy az eljárás alá vont ügyvédet gyanúsítottként hallgatta ki.

A bejelentés nyomán 2024. február 15. napján került sor az előzetes vizsgálati eljárás elrendelésére, amelyben még ugyanezen a napon megtörtént az eljárás alá vont ügyvéd felhívása a gyanúsítottí jegyzőkönyv 8 napon belül történő megküldésére.

Az eljárás alá vont ügyvéd igazoló jelentést csatolt, majd becsatolta a gyanúsítottí kihallgatásról szóló jegyzőkönyvet.

A fegyelmi biztos 2024. május 6. napján hozta meg a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatát és egyben kérte a fegyelmi eljárás felfüggesztését a büntetőügy jogerős befejezéséig.

A Fegyelmi Tanács elnöke az eljárás iratait 2024. március 11. napján vette át és ugyanezen a napon kelt határozatával az eljárást felfüggesztette.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2024. október 7. napján csatolta be az ügyészség határozatát.

Átszignálás folytán a Fegyelmi Tanács elnöke az eljárás iratait 2025. március 5. napján vette át és március 13. napján az ügy tárgyaláson kívüli elbírálását kezdeményezte. A fegyelmi biztos 2025. március 17. napján tette meg nyilatkozatát, melyben a tárgyaláson kívüli elbírálást nem ellenezte és megtette végindítványát.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2025. április 1. napján tett észrevételt a végindítványban foglaltakra, és tárgyalás tartását maga sem kérte.

A Fegyelmi Tanács ezt követően 2025. május 19. napján tárgyaláson kívül határozatot hozott az ügyben.

A tényállás:

Az eljárás alá vont ügyvéd csatolta a gyanúsított kihallgatását tartalmazó jegyzőkönyvet, amely szerint megalapozottan gyanúsítható azzal, hogy a [...] Hotel bárjában az asztaltásaságában ülő B.F-fel a szomszédos asztalról elvett egy lámpát. Az eljárás alá vont ügyvéd a lámpát egy ruhadarab alá rejtve az ölében tartotta, míg B.F. kifizette a pincérnek a számlát, ezt követően az eljárás alá vont ügyvéd a lámpát átadta B.F. részére. A bár menedzsere megállította B.F-et, aki már elhagyta a bár területét, és visszakövetelte az eljárás alá vont ügyvéd által ruhadarabba betekert lámpát. B.F. elismerte, hogy a lámpát el akarata vinni. A bűncselekménnyel okozott kár 210.000 Ft. A fentiek alapján a nyomozó hatóság az eljárás alá vont ügyvédet a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő kisebb értékre elkövetett lopás vétségével gyanúsította.

Az ügyészség véglegessé vált határozatával az eljárását megszüntette, mivel tevékeny megbánás folytán a büntethetőség megszűnt. A határozat indoklásából kitűnően az ügyészség álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd cselekménye a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő kisebb értékre elkövetett lopás büntetékének a megállapítására alkalmas, amit az eljárás alá vont ügyvéd, B.F. tevékenységéről tudva, vele közösen valósított meg. Az eljárás során az eljárás alá vont ügyvéd a bűncselekmény elkövetését elismerte és indítványozta az ügy közvetítői eljárásra utalását, amelyhez a sértett is hozzájárult. A közvetítői eljárást lefolytató kormányhivatal igazságügyi osztálya jelentésében arról tájékoztatta az ügyészséget, hogy a terheltek a bűncselekmény káros következményeit megállapodásban jóváhagyott módon jóvátették. Miután a közvetítői eljárás eredményes volt, velük szemben a Btk. 29. § (1) bekezdésében meghatározott büntethetőséget megszüntető ok fennáll, ezért az eljárást megszüntették.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd a vizsgálati szakban kelt beadványában előadta, hogy a gyanúsított kihallgatás alkalmával kezdeményezte az eljárás megszüntetését bűncselekmény hiányára való hivatkozással.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi szakban beadványában előadta, hogy a büntető eljárás során nem tett vallomást, és a gyanúsítással szemben panasszal élt. A gyanúsított kihallgatás alkalmával kezdeményezte az eljárás megszüntetését bűncselekmény hiányára való hivatkozással és kérte tanúk meghallgatását, valamint szakértő kirendelését a lámpa értékének meghatározáshoz. Az eljárás során azonban úgy döntött, hogy az ügyből hamarabb szabadul, ha a cselekmény elkövetését elismeri, mivel az ügyészség írásba foglalta a panaszt elbíráló határozatában, hogy a bíróság elé állítását támogatja. A tanúk kihallgatása a nyomozati szakban nem történt meg, a kamera felvételeket a rendőrség nem bocsátotta rendelkezésére adatvédelmi okokból. A lámpát nem foglalták le, így nem lehetett szakértőt sem kirendelni az érték vizsgálatára. A nyomozó hatóság a jogszabályi határidőket nem tartotta be, a sokszori panasz ellenére sem. Az eljárás alá vont ügyvéd bocsánatkérő üzenetét a sértett elfogadta, a rendőrség nem, ezért jutott arra a döntésre, hogy beismeri a bűncselekmény elkövetését. Előadta, hogy a bárban nagy összegű – majdnem 150.000 Ft-os – számlát fizettek ki készpénzzel, ezért életszerűtlen az, hogy ilyen nagy összegű fogyasztás mellett lopni akartak volna. Egyébként sem terveztek sokáig maradni, mivel foglalásuk volt egy bárba, - ahol a minimum fogyasztás 300.000 Ft - és ami után még „nyakukba akarták venni a várost”. Ezért az is életszerűtlen, hogy magukkal akarták volna vinni a bulinegyedben egész éjszaka egyik helyről a másikra a lámpát. Előadta, hogy a rendőri jelentés helytállóan tartalmazta, hogy B.F. a lámpával a bár bejáratánál ülő barátait akarta megviccelni és azt nem eltulajdonítási szándékkal vette magához. Nem voltak tudatában annak, hogy a bár előtti rész már nem tartozik a bárhoz. B.F. a lámpát azonnal odaadta a bár managernek, amikor az odalépett hozzá és többször is elmondta neki, hogy nem akarta azt ellopní, csak a bár előtti asztalra akarta azt letenni és megviccelni az ott ülő barátait. B.F. ki akarta fizetni a lámpa árát, amit nem hagytak. Az eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy nincs rászorulva anyagilag, hogy eltulajdonítson egy lámpát, és vallási elveinek is ellent mond az efféle magatartás. Önkéntes tevékenységet lát el a gyermekmentő szolgálatnál 2017. óta.

A kár a helyszínen megtérült, azonban az eljárás alá vont ügyvéd bocsánatkérő üzenetet írt a bár részére és arról is érdeklődött, hogy hogyan tudja jóvá tenni az ügyet. Egy kisebb kálváriát követően közvetítói eljárás lefolytatására került sor, ahol személyesen is bocsánatot tudtak kérni. Úgy érzi, hogy az eddigi kálváriával a büntetését megkapta, az esetből tanult, ezért nincs szükség további büntetés kiszabására a kamara részéről.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos végindítványában kérte a Fegyelmi Tanácsot, hogy az eljárás alá vont ügyvéd felelősségét 1 rb. szándékos fegyelmi vétség elkövetésében állapítsa meg és írásbeli megrovás fegyelmi büntetés kiszabását indítványozta, valamint kérte kötelezni az eljárás alá vont ügyvédet a fegyelmi eljárás költségeinek megtérítésére is.

Álláspontja szerint a csatolt gyanúsított jegyzőkönyvből, illetőleg az ügyészség eljárást megszüntető határozatából egyértelműen megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd B.F-fel eltulajdonított egy 210.000 Ft értékű lámpát. Az eljárás során mind B.F., mind az eljárás alá vont ügyvéd a bűncselekmény elkövetését elismerték, a közvetítói eljárás azonban eredményesen befejeződött, ezért a büntetőeljárást az ügyészség megszüntette. Mindezek ellenére azonban álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd ezen magatartásával megsértette az Üttv. 107. § b) pontját, a lopás tényével ügyvédhez méltatlan magatartást tanúsított.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A jelen ügy elbírálásának alapjául szolgáló magatartás 2024. január 26-án következett be, így az elkövetés és elbírálás időpontjában is Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) volt hatályban.

A fegyelmi eljárásról szóló 20/2018.(XI.26.) MÜK szabályzat (FESZ) 1.4. pontja kimondja, hogy a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni, kivéve, ha az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy az enyhébben bírálendő el.

Az Üttv. 107. § kimondja, hogy fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

b) ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti.

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III. 26.) MÜK Szabályzat (továbbiakban: ÜESZ) Preambulumának d) pontja az ügyvédi hivatás alapelvei és alapértékei között határozza meg a jogász hivatás méltóságát és becsületét, az ügyvéd feddhetetlenségét és jó hírnevét.

Az Üttv. 127. § (1) bekezdése értelmében: Egyszerű megítélésű ügyben a Fegyelmi Tanács a határozatát tárgyalás tartása nélkül hozza meg.

A FESZ 22.1. pontja értelmében: A fegyelmi ügy tárgyalás tartása nélküli elbírálása indokolt, ha a fegyelmi vétség egyértelmű, a rendelkezésre álló adatokból további bizonyítás felvétele nélkül megállapítható a fegyelmi felelősség.

A fegyelmi biztos indítványa **részben alapos.**

A Fegyelmi Tanács a tényállást a büntető eljárásban megállapított tényállás és az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata alapján állapította meg.

A rendelkezésre álló bizonyítékok adatai alapján egyértelműen megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a bűncselekmény elkövetését elismerte, azonban az eredményes közvetítői eljárásra tekintettel az eljárás megszüntetésre került a Btk. 29. § (1) bekezdésében foglalt büntetethőséget megszüntető ok miatt.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint, bár az eljárás alá vont ügyvéd bűnösségét a fentiek okán a büntető eljárásban végül nem állapították meg, volt olyan maradvány cselekmény, amely alapján a fegyelmi felelőssége az Üttv. és az ÜESZ alapján megállapítható.

A fenti jogszabályi rendelkezésekből adódóan az ügyvédi hivatásrendet választó személyek esetében nem csupán tevékenységük folytatása során, de azon kívül tanúsított magatartásukkal összefüggésben is elvárható, hogy a társadalmi együttélési normákat megtartva, az ügyvédi hivatás társadalmi megbecsültségét nem veszélyeztetve viselkedjenek. Egy ügyvéd esetében az ügyvédi tevékenységén kívül is elvárható, hogy példamutató magatartást tanúsítson, és magánéletében is úgy járjon el, hogy magatartásával megbotránkozást ne váltson ki, az ne legyen erkölcsileg súlyosan kifogásolható.

Egyetértett a Fegyelmi Tanács a fegyelmi biztossal abban, hogy az ügyvédi hivatás magatartási szabályai a hivatás gyakorlóiba vetett közbizalom megtartása és a hivatás méltóságának erősítése érdekében minden ügyvédtől elvárható magatartási normákat és elvárásokat ölelik fel, az ügyvédi tevékenységet gyakorlóknak pedig az ügyvédi tevékenységen kívül tanúsított magatartásuk során is a társadalom által támasztott fokozott erkölcsi elvárásoknak kell megfelelniük.

A jogalkotó azzal, hogy az ügyvédi tevékenységen kívüli vétkes – szándékos vagy gondatlan – magatartást, amennyiben az az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti, fegyelmi vétséggé minősítette, az ügyvédekkel szembeni és más társadalmi csoportokhoz képest magasabb szinten meghatározott elvárást juttatott kifejezésre, azt az elvárást, amelynek lényege, hogy az ügyvéd a magánéletében is köteles a hivatás gyakorlóihoz fűződő magasabb társadalmi elvárások szerint cselekedni. Az ügyvédi hivatás gyakorlója, ha a magánéletében ügyvédhez méltatlan magatartást tanúsít, az ilyen magatartás egyben a hivatás gyakorlóinak negatív megítélésére és az ügyvédek magatartásáról kialakított vélemény kedvezőtlen befolyásolására alkalmas.

A jelen esetben az eljárás alá vont ügyvéd magatartása minden kétséget kizáróan súlyosan veszélyeztette az ügyvédi hivatás tekintélyét.

Mivel a fentiek alapján a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a jelen ügy egyértelmű, és a rendelkezésre álló adatokból további bizonyítás felvétele nélkül megállapítható a fegyelmi felelősség, ezért nem tartott az ügyben tárgyalást.

Mindezek alapján a Fegyelmi Tanács - mivel az eljárás alá vont ügyvéd megvalósította az Üttv. 107. § b) pontjában írtakat - 1 rb. szándékos fegyelmi vétségben látta megállapíthatónak az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét.

A fentiekre, valamint az eljárás alá vont ügyvéd esetében, az életvitelében tetten érhető negatív tendenciára figyelemmel a Fegyelmi Tanács úgy ítélte meg, hogy az ügy összes körülményeire tekintettel – eltérve e körben a fegyelmi biztos indítványától – az Üttv. 108. § b) pontja szerinti pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabása az egyetlen, amely alkalmas lehet arra, hogy eljárás alá vont ügyvédet a viselkedésének súlyával szembesítse, és arra indítsa, hogy amennyiben jövőjét az ügyvédi hivatásrend tagjaként kívánja folytatni, úgy ügyvédi tevékenységén kívüli viselkedését is ehhez igazítsa. A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a pénzbírság büntetés az, amely az elkövetett fegyelmi vétség tárgyi súlyával is arányban áll.

A pénzbírság mértékének megállapításánál a Fegyelmi Tanács azt vette figyelembe, hogy az eljárás alá vont ügyvéd magatartása jelentősen csorbítja az ügyvédségbe vetett bizalmat és ennek alapján állapította meg annak összegét.

Üttv. 111. § (1) bekezdése: Az írásbeli megrovás kivételével a fegyelmi büntetés végrehajtása határozott időre, legalább egy, legfeljebb három évre felfüggeszthető.

A Fegyelmi Tanács úgy ítélte meg, hogy a fegyelmi büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető, figyelemmel különösen arra, hogy a jelen eljárás tárgyává tett fegyelmi vétséget nem az ügyvédi tevékenységébe tartozó szabályok megsértésével követte el az eljárás alá vont ügyvéd, amelyre tekintettel a fegyelmi büntetés végrehajtását a Fegyelmi Tanács az Üttv. 111. § (1) bekezdése alapján a fokozatosság elvét is figyelembe véve 3 évre felfüggesztette. A Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetést az Üttv. 109. § (1) bekezdése alapján a fegyelmi vétség súlyára, az elkövetésre irányuló szándék fokának megfelelően, mérlegelési jogkörében szabta ki. A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a kiszabott fegyelmi büntetés szükséges, de egyben elégséges is azon cél eléréséhez, hogy az eljárás alá vont ügyvédet a jövőben visszatartsa hasonló jellegű fegyelmi vétség elkövetésétől.

Enyhítő körülményként értékelte a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd beismerését.

Súlyosító körülményként kellett értékelni ugyanakkor az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletét.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése, a FESZ 40. 2. b) pontja alapján a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére kötelezte.

A Fegyelmi Tanács határozata 2025. június 19. napján jogerős és a felfüggesztett büntetés kivételével végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2024. F. 140.)